

Overførsteren til samtlige Skovridere i hele Landet og henledte deres Opmærksomhed paa det ønskelige i, at de karakteristiske og smukke Udsigtspunkter, som maatte findes paa de Inspektionen underlagte Skovdistrikter, saa vidt muligt vedligeholdtes og bevaredes, og at Ministeriet nærrede en varm Interesse for Udsigtspunkternes Bevarelse. Jeg henledte deres Opmærksomhed paa, at man tit for en ringe Bekostning kan bevare et Udsigtspunkt, og jeg sluttede med at sige, at for saa vidt vedkommende Skovrider mente, at det vilde medføre uforholdsmæssige Bekostninger at vedligeholde et ældre og skattet Udsigtspunkt, maatte han ikke lade det forsvinde uden at konferere derom med Overførsteren. Jeg har altsaa sat Sagen i Scene, og det skulde glæde mig meget, om Resultatet af min Virksomhed skulde blive forøget Pietet for vore smukke Udsigtspunkter. Men jeg maa dog fremhæve to Vanskeligheder ved denne Sag. Den ene er, at Publikum er ret uforstaaende over for, hvad der er muligt —: holde sin Skov nedhugget paa en Strækning af en Fjerdingvej eller mere kan man selvfølgelig ikke. Den anden Vanskelighed er, at jeg kan skrive og paalægge Embedsmænd Pligter og Opgaver lige saa meget, jeg vil, naar der ikke hos vedkommende Skovrider er en virkelig Sans for denne Sag — og det kan man ikke vente, der altid vil være hos samtlige Skovridere — ville Udsigtspunkterne heller ikke blive skøttede paa den Maade, jeg ønsker.

Jeg skal nu fra Silkeborg Skove gaa over til Dyrskuerne, som ere berørte af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Ole Olsen). Han forstod ikke Princippet for Fordelingen af Beløbet til Præmier. Jeg skal erindre om, at Fordelingen finder Sted i Henhold til Loven af 1ste April 1887, og Betingelsen for, at en Forening overhovedet kan komme med, er, at den tæller 150 Medlemmer, og at Medlemsbidraget er mindst 300 Kr. Dernæst staar der, at ingen Forening maa erholde større Tilskud, end den selv uddeder. Dette er ifølge mangeaarig Praksis udført paa den Maade, at vedkommende Forening opgiver, hvad den agter at anvende paa Præmier. Det er altsaa ikke Refusion af hafte Udgifter, der foregaar, men det er et Tilskud, der gives til de Udgifter, de agte at afholde. Derved kommer denne Usikkerhed ind, som det ærede Medlem ganske rigtig paapegede, idet det jo er klart, at den Forening, som har opgivet at ville bruge, lad os sige

1000 Kr., og derefter faar 800 Kr., men saa ikke bruger mere end 800 Kr., i saa Fald faar 100 Procent. Men i øvrigt maa Administrationen jo have nogen Frihed paa dette Omraade. Det ærede Medlem maa vistnok erkende, at det ikke drejer sig om store Beløb. Der er visse Ting, som man ved Fordelingen tager Hensyn til, jeg skal her nævne Foreningens Størrelse og dernæst Størrelsen af det Beløb, den selv har anvendt til Præmier i det eller de foregaaende Aar, og om Foreningen holder Dyrskuer og faar Statstilskud dertil hvert Aar eller hvert andet. Af Hensyn til disse forskellige Forhold gives Tilskuddet inden for ret begrænsede Rammer. Men det ærede Medlem har altsaa Ret i, at nogen Forskel er der. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn) omtalte Mergelbanen paa Alheden. Jeg erkender, at det er ikke noget heldigt Princip, at Staten giver et Tilskud af 8 i Procent, ganske vist som et Laan, som Staten paa Papiret skal have tilbagebetalt, naar det i Virkeligheden viser sig, at vedkommende, som har bygget Banen, ikke er i Stand til at tilbagebetale Laanet. Jeg skal meget gerne forhandle med Finansudvalget og det ærede Medlem, om der kunde findes en anden Form.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) omtalte, at de jyske Husmandsforeninger efter hans Formening fik for lidt Bidrag, de faa 1,500 Kr. Jeg kan dertil kun bemærke, at der foreligger intet Andragende om et forhøjet Tilskud, og Ministeriet plejer dog ikke af eget Initiativ at give forøget Tilskud til den Slags Selskaber. — Det ærede Medlem fra Randers (Knudsen) var jo ret vidtløftigt inde paa Spørgsmaalet om Frisenvold Laksegaard. Baade af Hensyn til den fremrykkede Tid og af Hensyn til det særlige Lovforslag, som foreligger om denne Sag, finder jeg ingen Anledning til at komme ind derpaa. Jeg skal kun i Anledning af det ærede Medlems Undren over, at der ikke er noget Forslag om en Udklækningsanstalt, udtale, at det ganske vist er mit Haab og min Plan, at der skal komme en Udklækningsanstalt, men først ønsker jeg, at Sagen kan blive ordnet ved en særlig Lov, og til en Udklækningsanstalt vil der selvfølgelig kræves en Bevilling. Naar det ærede Medlem mente, at det at forpagte 30 Tdr. Land ud til 200 Kr. var en daarlig Forvaltning af Statens Midler, vil jeg dertil sige, at de 30 Tdr. Land ere af daarlig Bonitet, og da de kun bortforpagtes paa et Aar ad Gangen, kan